

บันทึก

เรื่อง การตั้งด่านตรวจของปลัดอำเภอ เพื่อจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายบนทางหลวง

กรมการปกครอง มีหนังสือ ที่ มท ๐๔๐๔/๕๙๗๘๙ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๓๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า เนื่องจากตามข้อ ๓๔ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๙๕ บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดวางหรือกองสิ่งใดในเขตทางหลวงในลักษณะที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวง หรือความไม่สะดวกแก่งานทาง หรือกีดขวางทางจราจร เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง...ฯลฯ...” ข้อ ๓๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการปิดกั้นทางหลวงหรือวางวัตถุที่แหลมหรือมีคม หรือนำสิ่งใดมาขวางหรือวางบนทางหลวง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ บนทางหลวงในลักษณะที่อาจเกิดอันตรายหรือเสียหายแก่ยานพาหนะหรือบุคคล” และมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดวาง ตั้ง ยื่น หรือแขวนสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือกระทำด้วยประการใด ๆ ในลักษณะที่เป็นการกีดขวางการจราจร เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานจราจร แต่เจ้าพนักงานจราจรจะอนุญาตได้ต่อเมื่อมีเหตุอันจำเป็นและเป็นการชั่วคราวเท่านั้น...ฯลฯ...” จากหลักกฎหมายดังกล่าว การวางสิ่งใดในเขตทางหลวงในลักษณะกีดขวางการจราจรต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง และต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานจราจรก่อน

อย่างไรก็ตาม เกี่ยวกับการตั้งจุดตรวจบนทางหลวง คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ได้เคยพิจารณาวินิจฉัยไว้แล้วเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๒๙^๑ ว่า คำว่า “ผู้ใด” ตามบทบัญญัติในข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ ย่อมหมายความถึงบุคคลโดยทั่ว ๆ ไป ที่ได้กระทำละเมิดต่อข้อห้ามตามบทบัญญัติของกฎหมายนั้น ๆ รวมทั้งเจ้าพนักงานตำรวจ แต่ถ้ามการกระทำเช่นนั้นเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติให้ต้องปฏิบัติโดยเฉพาะแล้ว การกระทำเช่นนั้นย่อมไม่อยู่ในบังคับของบทบัญญัติที่ห้ามการกระทำนั้น ดังนั้น การที่กฎหมายห้ามผู้ใดดำเนินการสิ่งใดบนทางหลวง หลักกฎหมายดังกล่าวประสงค์จะห้ามเฉพาะการกระทำของบุคคลทั่วไป โดยไม่ได้บังคับถึง การปฏิบัติราชการของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะ การที่เจ้าพนักงานตำรวจจะจัดตั้งจุดตรวจหรือจุดสกัดบนทางหลวง เพื่อดำเนินการจับกุมหรือตรวจค้น

^๑ บันทึกความเห็น เรื่อง การตั้งจุดตรวจและจุดสกัดของเจ้าพนักงานตำรวจเพื่อตรวจค้น จับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายบนทางหลวง (ตีความประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๙๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๕๐๑/๑๖๑๓ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๒๙ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ผู้กระทำความผิดกฎหมายอันเป็นการปฏิบัติการให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เจ้าพนักงานตำรวจมีอำนาจกระทำโดยไม่ต้องห้ามตามข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ และเมื่อการดำเนินการดังกล่าวไม่ต้องห้ามตามบทบัญญัติเช่นนั้นแล้ว ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องขออนุญาตจากผู้อำนวยการทางหลวงเสียก่อนที่จะดำเนินการแต่อย่างใด

กรมการปกครองเห็นว่า ปลัดอำเภอมีอำนาจหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับเจ้าพนักงานตำรวจ เมื่อเจ้าพนักงานตำรวจตั้งจุดตรวจหรือจุดสกัดบนทางหลวง เพื่อดำเนินการจับกุมหรือตรวจค้นผู้กระทำความผิดกฎหมาย ไม่ต้องขออนุญาตต่อผู้อำนวยการทางหลวงแล้ว ดังนั้น การที่ปลัดอำเภอตั้งด่านตรวจจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมาย จึงไม่ต้องขออนุญาตต่อผู้อำนวยการทางหลวงด้วย และทั้งไม่ต้องขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานจราจรตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เช่นกัน จึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาความเห็นของกรมการปกครองดังกล่าวว่า จะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครองและกรมตำรวจ) และผู้แทนกระทรวงคมนาคม (กรมทางหลวง) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นว่า ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ข้อ ๓๔^๒ และข้อ ๓๕^๓ และพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๑๔^๔ นั้น เป็นบทบัญญัติที่ประสงค์จะห้าม

^๒ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

ข้อ ๓๔ ห้ามมิให้ผู้ใดวางหรือกองสิ่งใดในเขตทางหลวง ในลักษณะที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวงหรือความไม่สะดวกแก่งานทางหรือกีดขวางการจราจร เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีความจำเป็นแก่งานทางหรือเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตได้กระทำการผิดเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะเพิกถอนเสียก็ได้

ในกรณีที่การกระทำตามวรรคหนึ่งได้กระทำโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการดังกล่าวขนย้ายสิ่งที่วางหรือกองอยู่ภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจขนย้ายโดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้ และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น

^๓ ข้อ ๓๕ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการปิดกั้นทางหลวง หรือวางวัตถุที่แหลมหรือมีคม หรือนำสิ่งใดมาขวางหรือวางบนทางหลวง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ บนทางหลวง ในลักษณะที่อาจเกิดอันตรายหรือเสียหายแก่ยานพาหนะหรือบุคคล

^๔ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๑๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดวาง ตั้ง ยื่น หรือแขวนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ในลักษณะที่เป็นการกีดขวางการจราจร เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานจราจร แต่เจ้า

บุคคลทั่วไปมิให้กระทำการอันเป็นการละเมิดต่อบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว แต่มิได้บังคับถึงการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้ปฏิบัติการไปตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติให้ต้องปฏิบัติ ฉะนั้น หากเจ้าหน้าที่ของรัฐจำเป็นต้องดำเนินการเกี่ยวเนื่องกับอำนาจหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติบนทางหลวงและได้กระทำไปโดยมีเหตุอันสมควรแล้ว ก็ย่อมมีอำนาจกระทำได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตต่อผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานจราจรเสียก่อน แต่อย่างไร

อย่างไรก็ตาม สำหรับปัญหาที่ว่าปลัดอำเภอจะมีอำนาจจัดตั้งด้านตรวจจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายบนทางหลวงโดยตรงได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า แม้ว่าตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช ๒๔๕๗ จะบัญญัติให้ปลัดอำเภอเป็นพนักงานฝ่ายปกครองในฐานะเป็นกรรมการอำเภอ^๕ ซึ่งมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการที่จะให้การปกครองอำเภอนั้นเรียบร้อย^๖ และมีอำนาจในการดำเนินคดีอาญา^๗ ด้วยก็ตาม แต่โดยที่ในขณะนี้ ประกาศของคณะ

พนักงานจราจรจะอนุญาตได้ต่อเมื่อมีเหตุอันจำเป็นและเป็นการชั่วคราวเท่านั้น

ผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง นอกจากจะมีความผิดตามมาตรา ๑๔๘ แล้ว เจ้าพนักงานจราจรมีอำนาจสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนรื้อถอนหรือเคลื่อนย้ายสิ่งกีดขวางดังกล่าวได้ถ้าไม่ยอมรื้อถอนหรือเคลื่อนย้าย ให้เจ้าพนักงานจราจรมีอำนาจรื้อถอนหรือเคลื่อนย้ายได้

^๕ พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช ๒๔๕๗

มาตรา ๖๖ อำเภอ ๑ ให้มีพนักงานปกครองคณะ ๑ เรียกรวมกันว่ากรรมการอำเภอฯ แยกเป็นรายตำแหน่งดังนี้ คือ

(๑) นายอำเภอ หรือถ้าเป็นตำแหน่งพิเศษ เรียกว่าผู้ว่าราชการอำเภอ เป็นหัวหน้าการปกครองทั่วไปในอำเภอ และขึ้นตรงต่อผู้ว่าราชการเมืองมีอำเภอละคน ๑

(๒) ปลัดอำเภอเป็นผู้ช่วยและผู้แทนนายอำเภอ อยู่ในบังคับนายอำเภออำเภอ ๑ มีจำนวนปลัดอำเภอมากน้อยตามสมควรแก่ราชการ

(๓) สมุหบัญชีอำเภอ คือ ข้าราชการมีสังกัดในกรมสรรพากร มีหน้าที่เป็นผู้ช่วยนายอำเภอในการเก็บภาษีอากรและผลประโยชน์แผ่นดิน อยู่ในบังคับนายอำเภอ

^๖ พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช ๒๔๕๗

มาตรา ๖๗ นายอำเภอ ปลัดอำเภอ สมุหบัญชี ซึ่งรวมกันเรียกว่า กรรมการอำเภอนี้ แม้มีตำแหน่งต่างกัน ย่อมมีหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกันในการที่จะให้การปกครองอำเภอนั้นเรียบร้อย และเมื่อตำแหน่งใดการมากเหลือมือ หรือว่าว่างพนักงานกรรมการอำเภอ แม้อยู่ในตำแหน่งอื่น ต้องช่วยและต้องทำแทนกัน จะถือว่าเป็นพนักงานต่างกันนั้นไม่ได้

^๗ พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช ๒๔๕๗

มาตรา ๑๐๑ หน้าที่และอำนาจของกรรมการอำเภอในการที่เกี่ยวข้องกับความอาญานั้น มีดังต่อไปนี้ คือ

ข้อ ๑ บรรดาอำนาจซึ่งกฎหมายกำหนดไว้สำหรับผู้ใหญ่บ้านและกำนันนั้นให้กรรมการอำเภอใช้ได้ทุกอย่าง

ข้อ ๒ ความอาญาเกิดขึ้นในท้องที่อำเภอใด หรือตัวจำเลยมาอาศัยอยู่ในท้องที่อำเภอใด ให้กรรมการอำเภอมีอำนาจที่จะสั่งให้จับผู้ต้องหามาไต่สวนคดีเรื่องนั้นในชั้นต้น

ข้อ ๓ ในการไต่สวนในชั้นต้นก็ดี หรือจัดการตามหมายอย่างใด ๆ หรือตามคำสั่งของศาลหรือคำสั่งในทางราชการอย่างใด ๆ ก็ดี ให้กรรมการอำเภอมีอำนาจที่จะออกหมายเรียกตัวคนมาสาบานให้การเป็นพยาน หมายค้นบ้านเรือน หรือหมายยึดสิ่งของได้

ปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ข้อ ๕๗^๔ ได้กำหนดให้โอนอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกรมการอำเภอ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอแต่เพียงผู้เดียว ส่วนปลัดอำเภอนั้น ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าว ข้อ ๕๘^๕ ได้กำหนดให้มีหน้าที่เป็นเพียงผู้ช่วยเหลือนายอำเภอ ประกอบกับตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินงานคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖^{๑๐} แห่งประมวลกฎหมาย

ข้อ ๔ ในการค้นบ้านเรือน หรือยึดสิ่งของนั้น ถ้านายอำเภอไปค้น หรือยึดเอง ไม่ต้องมีหมาย ถ้าจะแต่งตั้งผู้อื่นไปค้นหรือยึด ก็ให้นายอำเภอมีหมายสั่งเจ้าพนักงานผู้ถือหมายมีอำนาจที่จะค้นและยึดได้ตามหมาย

ข้อ ๕ ตัวผู้ต้องหาในคดีอาญา ซึ่งได้ตัวมาต่อหน้ากรมการอำเภอนั้นโดยปกตินายอำเภอควรยอมให้มีประกัน แต่ถ้านายอำเภอเห็นว่ามีความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดที่จะกล่าวในมาตรานี้ ก็ให้เอาตัวไว้ คือ

- (ก) เป็นคดีฉกรรจ์ที่ต้องด้วยโทษจำคุก ตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไปอย่าง ๑ หรือ
- (ข) ถ้าผู้ต้องหาหลบหนีจะจับได้โดยยากอย่าง ๑ หรือ
- (ค) เห็นได้ว่าถ้าปล่อยผู้ต้องหาไปจะทำให้เกิดเหตุอันตรายอย่าง ๑ หรือ
- (ง) ถ้าปล่อยไปจะขัดข้องหรือลำบากแก่การไต่สวนคดีในชั้นต้นอย่าง ๑

ข้อ ๖ การไต่สวนคดีในชั้นต้นนั้น ต้องลงมือภายใน ๔๘ ชั่วโมง ตั้งแต่เวลาที่จับผู้ต้องหา นายอำเภอต้องรีบจัดการโดยเร็วที่จะทำได้ แล้วส่งตัวผู้ต้องหาไปยังเมือง ให้ส่งต่อไปยังศาลซึ่งมีหน้าที่พิจารณาคดีนั้น โดยวิธีที่กล่าวต่อไปนี้

ถ้าเป็นตำบลที่มีศาลซึ่งมีอำนาจ และที่ว่าการอำเภอตั้งอยู่ด้วยกัน ให้ส่งตัวผู้ต้องหาต่อศาลภายใน ๔๘ ชั่วโมง ตั้งแต่เวลาที่ผู้ต้องหาได้ตกมาอยู่ในความควบคุมของกรมการอำเภอ

ถ้าเป็นที่อื่น ให้ส่งตัวผู้ต้องหาไปยังศาลโดยเร็วที่จะทำได้ และห้ามมิให้กักขังตัวไว้ที่ว่าการอำเภอเกินกว่า ๔๘ ชั่วโมง โดยไม่มีเหตุจำเป็น

ถ้าเมื่อส่งผู้ต้องหาไปยังศาล นายอำเภอทำการไต่สวนคดีในชั้นต้นยังไม่สำเร็จ ก็ให้เจ้าพนักงานเมืองร้องต่อศาลขอผิดให้มีเวลาไต่สวนต่อไปตามสมควร

ข้อ ๗ ในการไต่สวนความอาญา ถ้านายอำเภอเห็นว่าไม่มีหลักฐานข้างฝ่ายโจทก์ ให้ปล่อยตัวผู้ต้องหาไป ถ้าผู้ต้องหาต้องด้วยหมายสั่งจับของศาลอยู่แล้ว ก็ให้เจ้าพนักงานเมืองร้องขอต่อศาลให้ส่งปล่อยตัวผู้ต้องหา

๔ ข้อ ๕๗ ในอำเภอหนึ่ง มีนายอำเภอคนหนึ่งเป็นหัวหน้าปกครองบังคับบัญชาบรรดาข้าราชการในอำเภอ และรับผิดชอบงานบริหารราชการของอำเภอ

นายอำเภอสังกัดกระทรวงมหาดไทย

บรรดาอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกรมการอำเภอหรือนายอำเภอซึ่งกฎหมายกำหนดให้กรมการอำเภอและนายอำเภอมียุ่ ให้โอนไปเป็นอำนาจและหน้าที่ของนายอำเภอ

๕ ข้อ ๕๘ ในอำเภอหนึ่ง นอกจากจะมีนายอำเภอเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชาและรับผิดชอบดังกล่าวในข้อ ๕๗ ให้มีปลัดอำเภอและหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอซึ่งกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ ส่งมาประจำปฏิบัติหน้าที่ เป็นผู้ช่วยเหลือนายอำเภอและมีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรมนั้นในอำเภอนั้น

๑๐ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๖ อำนาจศาล อำนาจผู้พิพากษา อำนาจพนักงานอัยการและอำนาจพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ในการที่จะปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ต้องเป็นไปตามกฎหมายและ

วิธีพิจารณาความอาญา ก็ได้กำหนดเป็นเงื่อนไขในการใช้อำนาจหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองที่จะปฏิบัติตามบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาไว้แต่เพียงการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอเท่านั้น ว่าจะให้กระทำได้เพียงใดดังที่กำหนดไว้ในข้อ ๔.๔^{๑๑} ของข้อบังคับดังกล่าว ส่วนปลัดอำเภอนั้นข้อบังคับนี้มีได้ระบุอำนาจหน้าที่ที่จะให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ด้วยแต่อย่างใดฉะนั้น จึงต้องถือว่าในขณะนี้ ปลัดอำเภอไม่มีหน้าที่โดยตรงที่จะต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการสืบสวนคดีอาญาตามนัยมาตรา ๑๗^{๑๒} แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังเช่นการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจเมื่อเป็นเช่นนี้ การที่ปลัดอำเภอจะใช้อำนาจของตนเองจัดตั้งด่านตรวจบนทางหลวง โดยอ้างว่ากระทำไปเพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดโดยจะไม่ขออนุญาตต่อผู้อำนวยการทางหลวงหรือเจ้าพนักงานจราจรเสียก่อน จึงกระทำมิได้

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) เห็นสมควรกล่าวไว้ด้วยว่า การปฏิบัติราชการระหว่างส่วนราชการนั้น ย่อมมิใช่กระทำโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังคงเป็นไปตามระเบียบแบบแผนการปฏิบัติราชการด้วย และปัญหาในเรื่องนี้ เป็นปัญหาข้อขัดข้องในการใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติราชการระหว่างกรมการปกครอง กรมตำรวจ และกรมทางหลวง ซึ่งข้อขัดข้องนี้ไม่อาจแก้ปัญหาโดยการวินิจฉัยข้อกฎหมายไปในทางหนึ่งทางใด แต่เป็นปัญหาที่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องสมควรทำความเข้าใจกันในระเบียบปฏิบัติราชการ เพื่อให้การปฏิบัติราชการของแต่ละส่วนราชการที่ต้องรับผิดชอบงานในหน้าที่ของตนสามารถดำเนินการไปได้โดยสอดคล้องกัน

(ลงชื่อ) อมร จันทสมบูรณ์

(นายอมร จันทสมบูรณ์)

ข้อบังคับทั้งหลายอันว่าด้วยการจัดตั้งศาลยุติธรรม และระบุอำนาจและหน้าที่ของผู้พิพากษา หรือซึ่งว่าด้วยอำนาจและหน้าที่ของพนักงานอัยการ หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ นั้น ๆ

^{๑๑} ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓

ข้อ ๔ การประสานงานระหว่างพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่กับพนักงานสอบสวนอื่น

๑.๑

๑.๑

๔.๔ ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอได้ประสบเหตุความผิดอาญา ซึ่งควรจะกระทำการจับกุมได้ ก็ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอทำการจับกุม แต่ถ้าไม่อาจจับกุมได้ทันที ก็สั่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ทำการจับกุม และเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนดำเนินคดี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอทำการสืบสวนสอบสวน หรือสั่งให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการเพื่อรวบรวมหลักฐานต่าง ๆ ที่มีอยู่ในที่เกิดเหตุหรือดำเนินการทั้งหลายอื่น ๆ เช่น ตรวจตัวบุคคล ตรวจสิ่งของ ค้นเพื่อพบสิ่งของและยึดไว้ซึ่งสิ่งของที่ค้นพบ ตลอดจนสอบถามปากคำบุคคลและดำเนินการอย่างอื่นเท่าที่จำเป็น เพื่อเป็นหลักฐานในชั้นต้น และบันทึกไว้ แล้วให้ส่งหลักฐานการสืบสวนสอบสวนนั้นและตัวบุคคลที่จับกุมไว้ไปให้พนักงานสอบสวนท้องที่ดำเนินการต่อไป

^{๑๒} ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๗ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจทำการสืบสวนคดีอาญาได้

เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๓๑